

Jsem kocourek Modroočko. Narodil jsem se, když všechno bylo zelené a plné květů. Když bylo všechno už jenom zelené a květů bylo málo, dala mě maminka sem, co teď žiju. Se mnou tu žije dvojnožec. Je veliký a chodí jen po zadních – zkrátka dvojnožec. Po čtyřech běhá, jen když mi pomáhá najít nějakou hračku nebo když chce, abych si s ním hrál. To se pak válí po zemi jako já a je veliká legrace. Má tlapky docela holé, nemá žádné dráčky a ani z legrace nedovede kousnout. Musím dávat pozor, abych mu něco neudělal. Když si hrajeme „paci, paci, pacičky“ a já ho trochu seknu drápkem, teče mu hned červená a já dostanu pohlavek. To se urazím a jdu do svého pelíšku. Když vidím, že je už dlouho smutný, vyskočím mu na rameno a předu mu do ouška. To mě pak vezme do předních tlapek a hladí mi vousky a tváře takovým dřevem, co jsou na něm taky vousky.

Josef Kolář – Z deníku kocoura Modroočka

Čti.

